

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 670/2019
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Шљукић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Секуловић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1034/2018 од 04.12.2018. године, у седници одржаној 23.01.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1034/2018 од 04.12.2018. године, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1034/2018 од 04.12.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Шапцу П 192/18 од 16.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да има право да постави двокрилну дрвену капију, у складу са урбанистичким условима, на улазу из Улице ... у своје двориште – катастарску парцелу ... КО ..., која ће моћи да се лако отвара и затвара и да се обавезу тужени да ово признају и трпе и да тужилац на стубове раније постојеће капије постави крила дрвене капије, чија је укупна ширина 2,20 м са одговарајућим механизмом за њено лако отварање и затварање, без закључавања, с тим да се тужени обавезу да приликом свакодневног пролажења ту капију правилно отварају и затварају и да се уздрже од њеног ломљења, под претњом новчаног кажњавања. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца да му тужени накнаде трошкове поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 120.000,00 динара захтев за накнаду трошкова поступка одбијен, као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1034/2018 од 04.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда

потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 19.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца којим је тражио да се утврди да има право да постави двокрилну дрвену капију на улазу у своје двориште, преко кога тужени имају право службености пролаза. Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.02.2016. године, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић